

ÎNCHEIERE

24 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Visternicean
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de lichidatorul ÎMGFL nr. 1, Ion Popa,

în cauza civilă la acțiunea oblică înaintată de SA „Termoelectrica” în interesele ÎMGFL nr. 1 către Maria Zelinscaia și Igor Zelinschii cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Maria Zelinscaia, casată hotărârea din 26 iunie 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Central, fiind pronunțată o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a ț ă:

La 20 decembrie 2016, SA „Termoelectrica” s-a adresat cu acțiune oblică în interesele ÎMGFL nr. 1 către Maria Zelinscaia și Igor Zelinschii, solicitând să fie încasate în mod solidar din contul pârâților în beneficiul ÎMGFL nr. 1 datoria pentru consumul energiei termice în sumă totală de 61 205,03 lei, acumulată în perioada 01 noiembrie 2008 – 31 octombrie 2016, și cheltuielile de judecată în sumă de 1 836,15 lei.

În motivarea acțiunii oblice s-a invocat faptul că, potrivit contractului de livrare a energiei termice în apă caldă nr. 6001 din 02 octombrie 2006, încheiat între SA „Termoelectrica” (până la redenumire - SA „Centrala Electrică de Termoficare nr. 2” din Chișinău, succesorul în drepturi al SA „Termocom”, în procedura falimentului) și ÎMGFL nr. 1, ultimul și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate. Din cauza neonorării obligațiilor de plată, la ziua de 25 noiembrie 2016, datoria ÎMGFL nr. 1 la consumul energiei termice constituie suma de 28 927 008,20 lei, fapt confirmat prin copia facturilor anexate la acțiune.

Astfel, în urma consumului de energie termică, ÎMGFL nr. 1 a prestat la rândul său servicii de gospodărire comunală, inclusiv alimentarea cu energie termică, tuturor proprietarilor/chiriașilor/locatarilor apartamentelor/încăperilor locuibile și

nelocuibile ale blocurilor locative gestionate, care au beneficiat nemijlocit de serviciul prestat și au obligația de a achita în termen contravaloarea conform facturilor (chitanțelor) primite. În caz de neachitare de către consumatorii finali a datoriilor la serviciile locativ-comunale, inclusiv alimentarea cu energie termică, ÎMGFL nr. 1 este în drept să-i acționeze în judecată pentru încasarea datoriei, și chiar are obligația de a face pentru a stinge creanța sa față de SA „Termoelectrica” din contul achitărilor efectuate de către consumatorii restanți.

Suplimentar s-a invocat că ÎMGFL nr. 1 nu a acționat în judecată consumatorii restanți, inclusiv pârâții Maria Zelinscaia și Igor Zelinschii, pentru încasarea datoriei la consumul energiei termice în sumă totală de 61 205,03 lei, acumulată pentru perioada de până la 31 octombrie 2016, în mare parte din lipsa mijloacelor financiare pentru achitarea taxei de stat și altor cheltuieli de judecată. În consecință, ÎMGFL nr. 1 nu a exercitat dreptul sau la acțiune, fapt care îl pune în imposibilitate de a achita datoriile sale fără de SA „Termoelectrica”, devenind de fapt debitorul SA „Termoelectrica”, cu riscul de a nu-și putea satisface creanța.

În așa mod, pentru a evita ca la scadență debitorul să apară insolubil, legea acordă creditorilor anumite mijloace de conservare a patrimoniului debitorului lor, care constau în preîntâmpinarea pierderii unui drept subiectiv din patrimoniul debitorului. Una din astfel de măsuri este acțiunea oblică, care în esență are ca scop conservarea patrimoniului sau a unei părți din patrimoniul debitorului.

Prin hotărârea din 26 iunie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, cererea de chemare în judecată a fost admisă, fiind încasată în mod solidar de la Maria Zelinscaia și Igor Zelinschii în beneficiul ÎMGFL nr. 1 datoria în sumă de 61 205,03 lei, taxa de stat plătită în sumă de 1 836,15 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 191,64 lei.

Prin decizia din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Maria Zelinscaia, casată hotărârea din 26 iunie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, fiind pronunțată o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii. S-a încasat de la Maria Zelinscaia și Igor Zelinschii, în mod solidar, în beneficiul ÎMGFL nr. 1 datoria pentru consumul energiei termice pentru perioada decembrie 2013 - decembrie 2016 în sumă de 17 765,89 (șaptesprezece mii șapte sute șazeci și cinci,89) lei. S-au încasat de la Maria Zelinscaia și Igor Zelinschii, în mod solidar, în beneficiul SA „Termoelectrica” cheltuielile de judecată pentru taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată, în sumă de 532,97 (cinci sute treizeci și doi,97) lei. S-a încasat de la SA „Termoelectrica” în beneficiul Mariei Zelinscaia și Igor Zelinschii, cheltuielile de judecată pentru taxa de stat în sumă de 399,70 (trei sute nouăzeci și nouă) lei. În rest, cerințele s-au respins ca tardive.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că apelanta Maria Zelinscaia a solicitat aplicarea termenului general de prescripție de 3 ani, pentru încasarea datoriei. Astfel, având în vedere faptul că, reclamantul a înaintat acțiunea la 20 decembrie 2016, cerința reclamantului urmează a fi admisă doar în partea ce ține de perioada decembrie 2013 - decembrie 2016, iar în rest, urmează a fi respinsă ca tardivă.

La 27 iulie 2018, lichidatorul ÎMGFL nr. 1, Ion Popa, a contestat cu recurs decizia din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și menținerea hotărârii din 26 iunie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Potrivit recurentului, intimata Maria Zelinscaia a efectuat acțiuni de recunoaștere a datoriei, și anume a semnat graficul de eșalonare a datoriei, care i-a fost întocmit de către creditor. În așa mod, este incorectă aplicarea termenului de prescripție extinctivă de către instanța de apel, din moment ce intimata a recunoscut integral datoria formată.

La 28 septembrie 2018, SA „Termoelectrica” a depus referință la cererea de recurs, prin care a susținut argumentele formulate în aceasta și a solicitat admiterea ei.

La 03 octombrie 2018, Maria Zelinscaia a depus referință la cererea de recurs, solicitând ca recursul să fie considerat inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de lichidatorul ÎMGFL nr. 1, Ion Popa, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 24 aprilie 2018, fiind expediată participanților la proces la data de 11 iunie 2018 (f.d. 134), însă la materialele cauzei nu sunt înscrisuri care să demonstreze momentul recepționării acesteia de către participanții la proces. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 27 iulie 2018, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acestea se consideră declarate în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în recursul declarat de lichidatorul ÎMGFL nr. 1, Ion Popa.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de lichidatorul ÎMGFL nr. 1, Ion Popa.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Dumitru Visternicean,

Nicolae Craiu